

Zjavenie – 6.1.2020

To je skvelá budúcnosť

Zjav svoje svetlo, môj Pane, s túžbou na nebo čakáme. Keď svieti Tvoja láska v nás, je stále vianočný čas. Osvećuj kroky v ústrety dňom, k nádeji a ku splneným snom. Veď v Tvojej žiare prejdeme aj tmou a vkročíme cez smrti údolie v nebeský domov. Amen.

Izaiáš 2:2-5 „V posledných dňoch bude pevne stáť vrch domu Hospodinovo na vrchole hôr, vyvýšený bude nad pahorky. Pohrnú sa k nemu všetky národy a poputujú mnohé kmene a povedia: podťe, vystúpme na vrch Hospodinov, k domu Boha Jákobovho. On nás bude učiť svojim cestám, aby sme chodili po Jeho chodníkoch. Lebo zo Siona vyjde naučenie a slovo Hospodinovo z Jeruzalema. On bude súdiť medzi národmi, vynášať výrok mnohým kmeňom. Prekujú svoje meče na pluhové radlice a svoje oštepky na vinárske nože. Národ nepozdvihne proti národu meč a už sa nebudú učiť vojne. Hor sa, dom Jákobov! Chod'me vo svetle Hospodinovom“.

Po prečítaní tohto textu sa mi pred očami zjavil protikladný obraz z filmov či rozprávok. Prehovorí nejaký vodca a ľud vezme všetko, čo má, aj nástroje bežnej potreby, len aby ochránil, čo je jeho, dosiahol spravodlivosť či vyhnal nepriateľa. Táto scéna je napr. v rozprávke *Princezná so zlatou hviezdou* na čele, keď pestúnka hovorí o Kazisvětovi, že ho ľud hnal tým, čo rýchlo chytili do ruky, aby mu zabránili rabovať ich vlastnú krajinu. Takto sa voľakedy riešili konflikty. Dnes už k tomu potrebujeme iné zbrane alebo súdy, lebo na tomto svete to jednoducho inak nejde.

Preto úplne úžasne vyznieva Izaiášovo proroctvo v kontraste s týmto ľudským riešením ťažkostí, problémov či sporov. Prorok tu hovorí o akomsi zaslúbenom veku, vláde Mesiáša, ktorý sa bude vyznačovať najmä pozitívnym a utešeným štýlom života. Toto obdobie nastane ako zlatý Hospodinov čas spásy, v ktorom sa spojí nebo so zemou. **Sion** je tu najvyššou horou sveta, nie v metroch, ale v tom, že na tomto vrchu stojí Hospodinov chrám a ten je symbolom spojenia nebeských výšin, v ktorých prebýva sám Boh a zeme, na ktorej žijú Jeho deti. **Tu sa zjavuje nebeský Otec so svojim slovom, požehnaním a prítomnosťou a hoci sa ľudom približuje, stále zostáva zvrchovaným Pánom a Spasiteľom, Tvorcom a Stvoriteľom, Ocom a Spolupútnikom.**

Tieto slová sa zrealizovali dokonalo v Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorého obeť spojila nespojiteľné: nebo a zem, Svätého a hriešnych, Večného a dočasných. **Ježiš ten symbol Siona naplnil vo svojom narodení a potom aj smrti, keď umožnil ľudom prístup k nebeskému Otcovi.** Ten prístup tu od počiatku bol,

ale Ježiš kráčal tou cestou, aby nám ukázal, že každý môže prísť k Hospodinovi. Je to z Božej strany umožnené.

K tomuto vrchu budú kráčať **všetci**. Do tejto chvíle týmto smerom kráčal v podstate iba Izrael, vedený Božou prítomnosťou a zákonom. No teraz sa cesta otvorila pre všetky národy. Ale nejdú tu iba preto, aby prijali požehnanie. Návšteva posvätného miesta si vyžaduje povinnosti: treba priniesť dar, sláviť sviatky, plniť sľuby, oslavovať Hospodina a pýtať sa na Božiu vôľu. *A napriek tomu, že to nie je iba o požehnaní, ale aj o plnení príkazov, ľudia sa nebudú zdráhať, ale s radosťou prijímú toto pozvanie, budú ochotní poslúchať a podriadiť sa Božím zámerom a vedeniu. Hoci Pán Boh nie je naivný.* Uvedomuje si, že ľudia na tomto svete vždy budú nespoľahliví, budú klamať a vzdorovať. Napriek tomu, sa Pán Boh neodvráti od ľudstva, ale ukáže svoju náklonnosť potrebným spôsobom – milosťou, ale aj spravodlivosťou.

A toto sa tiež začalo realizovať **skrze Pána Ježiša Krista. V ňom sú k Hospodinovi pozvaní absolútne všetci**: tak Izrael, ako aj pohania, tak mladí ako aj starí, muži aj ženy, vzdelaní aj prostí. Nikto zatiaľ nie je vybratí z Božieho záujmu. Hoci nie všetci o to stoja. Pán Boh však neprestáva zápasiť o nikoho z nás. Kým je čas milosti, kým v Kristovi trvá, Boh sa nevzdáva ani jedného človeka. Zatiaľ teda máme nádej.

Tí však, ktorí sa rozhodnú kráčať za Bohom, tí budú premenení k inému životnému štýlu, stanú sa **novým ľuďom**. Rozpoznajú svoje pohlúpenie a podrobia sa Božej autorite, hoci bude nielen milostivá, ale aj trestajúca a napravujúca. Budú však vnímať, že to všetko im slúži k dobrému, aby zotrvali na tej správnej ceste. Všetci sa stanú poslušnými Božiemu zákonu, budú sa pre Boží štýl života rozhodovať a Pán Boh si ľudí podrobí natoľko, že prestanú vojny, rozbroje a hádky. Všetko, čo doteraz slúžilo na boj, bude zbytočné a preto sa to použije na nástroje znamenajúce nádej, život a budúcnosť. Namiesto ničenia a zabíjania, sa bude budovať a pestovať, stavať a pracovať pre rast, bez strachu a obáv. Lenže *toto požehnanie neprichádza bez ľudskej ochoty. Kto chce byť účastní tohto Božieho kráľovstva, času, musí chodiť vo svetle Hospodinovom, teda mať s Pánom každodenný vzťah, žiť v Jeho prítomnosti a milosti. Chodiť vo svetle znamená založiť svoj život na Božej vernosti a milosrdenstve.*

Ježiš Kristus, ako Svetlo sveta, nás k takémuto životu pozýva. V Jeho svetle smieme žiť a prechádzať všetkou temnotou hriechu, zla, diabla či smrti, ako tí, ktorí sa sami stávajú svetlom sveta. **Ak nasledujeme Ježiša, aj my sa stávame vzorom nasledovania. Ak prijímame Jeho lásku, aj my dokážeme**

milovať. Ak sme my napojení na Jeho požehnanie, aj my sa môžeme stať požehnaním pre iných. Ešte stále je čas milosti, ešte stále je tu šanca byť svedkami milostivej Božej lásky a to tým, že sa Kristovi necháme premeniť na nových ľudí. Stačí sa Mu poddať.

Možno to nie vždy badáme, ale tento nový čas už nastal. Narodený Mesiáš upevňuje svoje kráľovstvo, aj skrze nás. Ale už na to nie sú potrebné zbrane a vojny, *stačí tu len láska a svedectvo o Tom, ktorý prišiel, aby spojil nebo a zem, ktorý otvoril cestu k nebeskému Otcovi pre každého a ktorý z nás chce urobiť svetlo tohto sveta.* No svietiť môžeme iba vtedy, keď si aj my necháme Ním presvietiť život a budúcnosť. Amen.